

ת"פ 42553/11/21 - מדינת ישראל נגד רואן אבו טיר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 42553-11-21 מדינת ישראל נ' אבו טיר
בפני כבוד השופט ביאלין אלעזר

בעניין: מדינת ישראל
ע"י גב' אביה איתן, מתמחה
המאשימה
נגד
רואן אבו טיר
ע"י ב"כ עווה"ד פארס מוסטפא
הנאשמת

הכרעת דין

כתב האישום וההתשובה לו:

1. ביום 17.11.2021 הוגש נגד הנאשمت כתב אישום. בכתב האישום יוחסה לנאשמת עבירה של **תקיפת שוטר בנסיבות חמורות**, לפי סעיף 274 (1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, בגין אירוע מיום 21.01.2021 כפי שיפורט להלן.

2. מעובדות כתב האישום עולה כי ביום 21.01.2021 הוכח מחסום משטרתי במטרה לאכוף מגבלות קורונה בדרך שועפט לכיוון מרכז העיר, בירושלים. בסמוך להצבת המוחסום, הגיעו הנאשמת ברכב מסווג יונדי (להלן: "הרכב") יחד עם שלושת אחיויה, סוזאן אבו טיר (להלן: "הקטינה") ג'וואן אבו טיר (להלן: "ג'וואן") והנאי אבו טיר (להלן: "הנהגת"). השוטרת ציונה צרפתி חביבי (להלן: "השוטרת ציונה") פנתה לנוהג ובקשה ממנו לעזרה בצד הדרך. לאחר שהתברר לשוטרת ציונה כי יצאו מהבית בגין הנקה, הודיעה לנאשמת ואחיה כי בכוונתה לרשום להן דו"ח קורונה. בתגובה לכך, כך נטען בכתב האישום, יצאה הנאשמת מהרכב והחלה לצעוק תוך שהיא מ Nieva Yida עבר השוטרת: "**את לא יודעת מי אני, אני הבית של אבו טיר.**" בשלב זה, התקרבה הנאשמת אל השוטרת ציונה, אשר סימנה לה עם היד להתרחק. הנאשמת, כך נטען, **דחפה את השוטרת ציונה ומשכה בשערה וכן בمشקפיים** שהוא על ראשה. השוטרת גליה קדם (להלן: "השוטרת גליה") אשר הבחינה במתרחש, הרחיקה את הנאשמת מהשוטרת ציונה.

במעשיה המתוארים, כך נטען, תקפה הנאשמת את השוטרת ציונה בכך שהיא תחכונה להכשיל את השוטרת בתפקידה או

עמוד 1

למנוע או להפריע לה למלא את תפקידיה כדין.

3. ביום 6.6.2022 ניתנה תשובה הנאשמת לכתב האישום. הנאשמת כפירה בעבירה המוחסת לה בכתב האישום ובעובדות שפורטו בסעיף 4 לכתב האישום. דהיינו; אין מחלוקת של ממש באשר להשתלשלות והאינטראקטיה המתוארת בסעיפים 1-3 לעובדות כתב האישום. אין מחלוקת כי הנאשمت ירדה מהרכב והלכה לכיוונה של השוטרת, אלא שהנאשمت מכחישה מכל וכל את מעשי התקיפה המוחסנים לה - דחיפה, משיכה בשער ובمشקפים. הנאשמת, כך נטען, היא זו שהותקפה ע"י השוטרת ציונה כאשר נגשה אליה להציג אישורי עבודה חיוניים שהתרו לנאשמת ואחוותיה לצאת מהבית חרף מגבלות תקנות הקורונה.

4. נכון המענה שניתן לכתב האישום ליבת המחלוקת בין הצדדים היא, אפוא, ביחס למשעים העובדיים המבוססים את עבירת התקיפה המוחסת לנאשמת. בהקשר זה הנאשمت טוענת לא זו בלבד שהיא **לא תקפה** אלא היא הותקפה על ידי השוטרת ציונה.

הריאות שהובאו על ידי הצדדים

5. הריאות הבאות הוגשו בהסכמה הצדדים: הودעת הנאשמת (ת/1); דוח ביקור בזירה לחוקר ז"ט (ת/2); מזכיר בירור סרטונים (ת/3); מזכיר בגין מצלמות גוף (ת/4); מזכיר שיחה עם אחות הנאשמת (ת/5).
במהלך שמיית הריאות הוגש דוח על מעצר (ת/6) ותרשים שציר ע"י השוטרת גליה (ת/7).

6. במסגרת פרשת ההגנה העידה הנאשמת לעצמה. כמו כן, ב"כ הנאשמת הגיש דוח הפעולה שנרשם על ידי השוטרת ציונה בתיק חקירה אחר (נ/1); דוח פעללה מס' 97813888 (נ/2) ואת הודעת השוטרת ציונה במשטרה (נ/3) בתיק חקירה נושא כתב האישום; סרטון המתעד את האירוע ואשר צולם על ידי אחות הנאשמת ביום האירוע (נ/4) וכן הוגש הודעת השוטרת גליה (נ/5) ומזכיר ריענון עדים (נ/6).

ראיות הتبיעה

(1) עדות הتبיעה השוטרת ציונה :

7. בחקירתה הראשית מסרה השוטרת ציונה כי האירוע התרחש בתקופה שבה היה סגר כללי עקב מגבלות הקורונה. השוטרת סיפרה כי הוקם מחסום בדרך שועפט, הנאשمت ואחוותיה התבקשו לעזרה במחסום. לטענת השוטרת ציונה, בשיחה עימן כל אחת מהאחות מסרה גרסה שונה. לדברי השוטרת ציונה אחת האחות ברכבת הייתה קטנה כבת 12. נכון גרסותיהם הסותרות, הודיעה להם השוטרת ציונה כי בכוונתה לרשום להן דוח קורונה. לטענת השוטרת ציונה, היא הסבירה לנאשמת שיש להן אפשרות לפנות לבית המשפט במידת הצורך. לטענתה, הנהגת ואחת מأخوותיה, שישבו מאוחר, יצאו והחלו לצעוק לעברה "את לא יודעת מי זה אביך" (פרוטוקול הדיון 12.9.2022 עמ' 8 שוו'3).

8. השוטרת ציונה מסרה בעדותה, כי הנואמת נצמדה אליה והיא סימנה לה עם היד שתתרכז ממנה. לטענתה השוטרת ציונה, בשלב זה, הנואמת **משכה בשערה**. השוטרת ציונה מסר בעדותה כי בעקבות כך היא צעקה **לשוטרת גליה**, אשר עמדה במרחך של 5 מטרים ממנה, לסייע לה. העדה מסרה כי בסיוועה של השוטרת גליה הצלילה להשתחרר ממשיכת השער של הנואמת (עמ' 8 ש' 5-8). נכון מעשה זה היא הודיעה לנואמת שהיא עצורה.
9. השוטרת ציונה מסרה בעדותה כי מכחישה את הטענה לפיה היא זו שמשכה לנואמת בשער. בעדותה מסרה השוטרת כי הנואמת ואחותו לא הציגו בפניה אישורים, אלא, אמרו כי הן נסועות לעבודה כאשר ברכב היהת ילדה כבת 12.
10. באשר למשיכת המשקפיים, מסרה השוטרת כך: "**לא היה לי משקפיים. אני לא זכרת**" (עמ' 9 ש' 15).
11. באשר לכך שהairoע לא תועד במלצת גופו שהוא נשאה, ולאחר ריענון זיכרונה באמצעות דוח הפעולה, השיבה כי **בדו"ח הפעולה כתוב ש"היתה בעיה טכנית"** (עמ' 9 ש' 23). בהמשך עדותה הסבירה ש"**היתה בעיה במלצתה והוא לא נדלקה...**" (עמ' 9 ש' 25).
12. בחקירה הנגידית, הטיח ב"כ הנואמת בפני השוטרת ציונה התבטאוויות שונות, מאירוע אחר, ובו נשמעה לכואורה השוטרת ציונה אומרת כך: "**אני ארצת אותך يا בן אלףazon**", וכן נשמעת אומרת לשוטר שכונראה הי שותף שלה כי החשוד באירוע האخر ציריך **"מסאז' לביצים"** (עמ' 11 ש' 22-20). ב"כ הנואמת השמיע לה את ההקלטות מהairoע האחר. על ההקלטות השיבה ציונה: "**זה לא נשמע כמו הקול שלי**" (עמ' 13 ש' 1). על מנת לאשר כי ההקלטות הגיעו ממלצת הגוף של השוטרת ציונה, הגיע ב"כ הנואמת את דו"ח הפעולה של השוטרת ציונה, אשר סומן (נ/1). השוטרת ציונה אישרה כי אכן מדובר בדו"ח שלה, אולם טענה כי יתכן והשותף שלה כתב אותו (עמ' 12 ש' 19).
13. ב"כ הנואמת הטיח בשוטרת ציונה כי בידו סרטון חלקו המתעד אותה תוקפת באלים את הנואמת כשבדי הנואמת אישור העבודה כפי שנטען על ידי הנואמת. תחילת השיבה כי אינה זוכרת ובהמשך טענה כי "תכן ונגעה לנואמת בשער בזמן שהאחרונה משכה לה בשער. עוד הוסיפה כי תחילת הרוחיקה את הנואמת בעזרת ידה ולאחר מכן משכה לה בשער הרוחיקה אותה בעזרת רגילה וככלשונה "**אולי אחורי שימושה את השערות יכול להיות גם עם הרגליים**" (עמ' 15 ש' 6-5). בהמשך נשאלת האם בקיימה בענייני קורונה והאם מותר להعبر קטין מבית על מנת שיוכלו לצאת לעבוד, על כך השיבה "**זה לא בסדר אם אין אישורים ולאחת מהן לא היה**" (עמ' 15 ש' 23-24).
14. כבר עתה אזכיר כי השוטרת ציונה לא התייחסה כלל ועיקר לכך שהנאemptה דחפה אותה. אשר למשיכת המשקפיים; השוטרת ציונה מסרה שאינה זוכרת שהרכיבה משקפיים.

(2) עדות השוטרת גליה קדם (להלן: "**השוטרת גליה**" או "**גליה**")

15. השוטרת מסרה כי בזמן האירוע הцентрפה כמתגברת לשוטרת ציונה לצורך אכיפת מגבלות הקורונה. בעודותה מסרה גליה כי ביום האירוע, ביצעו מחסום עצירה לכל רכב שהגיעו מכיוון כליל שועפט לכיוון צומת הגבעה הצרפתית. לדבריה, ברכבה של הנואשת היו 4 בניות, ללא אישורים, השוטרת ציונה עמדה עמן בצד הדרך. השוטרת ציונה מסרה כי שמעה צעקות והבחינה בנואשת מושכת בחזקה בשערותיה של השוטרת ציונה ובמשכפיים שבה נופלות (עמ' 18 ש' 6-5; 13-14). לדבריה, ניגשה להפריד ביניהן ובקשה מהנאשת להמתין ברכבה עד להגעת התגבור.

16. באשר למשיכת שיערה של השוטרת ציונה הדגישה גליה כי הנואשת "**משכה וזרקה לה את המשקפיים...**" (עמוד 18 ש' 14). השוטרת גליה עמדה על כר שבאיור **"הו משקפיים חד שימושית ושהם נפלו. היא גם שמה משקפיים"** (המשך שורה 14).

17. בחקירה הנגדית השיבה כי עמדה במרחך מטרים ספורים מהשוטרת ציונה, והוסיפה כי תחילת הי צעקות שלא ייחסה להן חשיבות אולם תוך כדי הצעקות התלהמו ושמעה את הנואשת צעקת "**שהיא הבית של ابو טיר**" (עמ' 19 ש' 7). עוד הוסיפה כי האחות יצאו ונכנסו מהרכב מספר פעמים, אך לא זכרה באיזה שלב היו מחוץ לרכב.

עוד ציינה השוטרת גליה כי השוטרת ציונה סימנה לנואשת להתרחק עם היד אך מבלי שנגענה בה. בעקבות טענה זו, ב"כ הנואשת, בחקירה הנגדית, הטיח בפניה כי השוטרת ציונה עצמה מודה שדחה את הנואשת על מנת לה להתרחק. על כר השיבה השוטרת גליה כי "**אני ציינתי הדפה**" (עמ' 21 ש' 6).

(3) הודעת נאשנת - ת/1;

18. מחלוקת הנואשת (ת/1) שנגבתה ע"י השוטר רס"ר אדרם עוביד זועבי, ואשר הוגשה בהסכמה, עולה כי ההודעה תועדה בכתב בשפה העברית. בהודעה לא צוין באיזה שפה התנהלה החקירה.

19. בהודעתה (ת/1) מסרה הנואשת כי היא זו שהותקפה ע"י השוטרת ולא ההפך. לדבריה בחקירה, ירדה מהרכב על מנת להציג לשוטרת את אישורי העבודה המאפשר יציאתה לעבודה, אך השוטרת ציונה סירבה לבדוק את האישור ואף תקפה אותה, ובלשונה של הנואשת: "**ואמרה לי תחרזי לרכב ונתנה לי מכח בפנים**" (ת/1 עמוד 3 ש' 34-35).

20. עוד עולה מחלוקת הנואשת כי היא מאשרת שדחה את השוטרת אחרי שלכאורה השוטרת ציונה תקפה אותה (ת/1 ש' 39, ש' 43). לשאלת החוקר איך היא דחה את השוטרת, ענתה הנואשת "**בידיים שלי דחמתי** **אתה. מהצואර קרוב לשער שלה אבל היא חשבה שאני משכתי לה מהשieur**" (ת/1 ש' 40-41). כאשר החוקר שאל את הנואשת "**אבל את משכתי אותה מהשieur מה יש לך להגיד על זה?**" השיבה הנואשת כר: "**אני דחמתי**

אותה, הידים שלי היו קרובות לשיער שלה ובגלל זה היא חשבה שאני משכתי לה בשיער" (ת/1 ש' 51).

.21. הנאשמת ציינה עוד כי לאחר אירוע התקיפה ההDEDI השוטרת ציינה הורתה לה לחזור לרכב.

(4) דוח ביקור בזירה - חוקר זי"ט

.22. מהדוח (ת/2) עולה כי בוצע סריקה במקום האירוע ולא נמצא מצלמת אבטחה רלוונטית.

(5) מצרך מיום 23.5.2021 - בירור סרטונים

.23. מהמצרך (ת/3) עולה כי שוטר מהיחידה החקירת התקשר לנאשمت ושאל האם בידיה סרטון שצולם ע"י מי מהאנשים שהיו באירוע. מהמצרך עולה כי הנאשمت מסרה שאין סרטון מצולם וכי היא לא יודעת אם מי מהאנשים שנחחו צילם.

(6) מצרך מיום 23.5.2021 שיחה עם הנאשמת

.24. מהמצרך (ת/5) עולה כי לאחר שהסתבר ליחידה החקירה שקיים סרטון, היחידה החקירה פנתה שוב לנאשמת. מהמצרך עולה כי הנאשמת אישרה כי אכן היה תיעוד של האירוע לאחותה ריהאם אך מסרה כי הטלפון של אחותה נשרב וכי אין להם את התיעוד.

(7) מצרך בירור בנוגע למצלמות גוף

.25. מהמצרך (ת/4) עולה כי האירוע לא תועד במצלמות גוף של השוטרות.

(8) דוח מעצר הנאשמת

.26. ע"פ דוח מעצר הנאשמת (ת/6) שנערך ע"י השוטרת ציונה צרפתி, עולה כי הנאשמת נעזרה בגין תקיפת שוטר בעת مليו תפקידו.

ראיות ההגנה

עדות הנאשמת:

.27. **הנאשמת העידה לעצמה.** בחקירהה הראשית מסרה כי בזמן האירוע עבדה בסופר בשם "ויקטור", מקום העבודה הנחשב לחינוי. הנאשמת ייחד עם שלושת אחיויה, כאשר הקטנה כבת 12 שנים, נסעו מכיוון ביתה של האחות הגדולה לעבר בית הוריהם. כל זאת על מנת להעביר את האחות הקטינה לבית הוריהם ומשם להמשיך לבנייה במקום העבודהם. לנאשמת אחיויה והבוגרות, היו אישורים המאפשרים לצאת לעבודה בתקופה הסגר.

עמוד 5

28. הנואמת ואחיזותיה התבקשו לעצור ולהציג תעוזות זהות. בשלב זה הchèלה השוטרת ציונה לרשום דוחות מבלי לבקש לראות את האישורים. תחילה, ניסתה לדבר עם השוטרת ציונה דרך חלון הרכב ומושלך הקשيبة לה, ירדה הנואמת מהרכב. השוטרת ציונה הchèלה לצחוק לעברה והורתה לה לחזור לרכב. הנואמת מסרה כי התקרבה אל השוטרת וביקשה שתראה את האישורים. השוטרת בתגובה תקפה את הנואמת וככלשונה "נתנה לי מכח בפנים שלי, אחר כך ניסתי להרחק אותה כי קיבלתי מכח חזקה, גם נתנה לי מכח בפנים ואמרה לי להיכנס לאוטו, ואני דחפתי אותה ליד השיער שלה והוא חשבה שאני מושכת לה בשיער" (עמוד 22 ש' 14-17). לדבריה, השוטרת גליה ואחיזותיה ניסו להפריד.

29. בעניין חקירתה במשטרת, תחילה, מסרה הנואמת כי נחקרה בשפה העברית, ובהמשך, היא משנה גירסה ומסרת כי נחקרה בשפה הערבית.

30. הנואמת אישרה בחקירתה הנגדית כי גירה באום טוביה אצל הויה ואילו אחותה הגדולה, שם שהתה, גירה בענטא. הנואמת מסרה כי לא כesaה על עצם קבלת הדוח אלא על כך שלא נשאלת האם בידיהם אישורים. הנואמת טוענה, כי גם כאשר ירדה מהרכב להציג את האישורים השוטרת ציונה סייברה לבדוק אותם וצעקה לעברה להיכנס חזירה לרכב.

31. בעניין התקיפה, מסרה הנואמת כי לאחר שהותקפה ע"י השוטרת ציונה ניסתה להרחק אותה וכתוצאה מפעולות ההרחקה, חשבה השוטרת ציונה כי הנואמת משכה לה בשיער "ניסיתי להרחק אותה ממני והיא חשבה שימושי לה בשיער, כי זה היה קרוב לשיער" (עמוד 25 ש' 9). לשאלת ב"כ המאשימה, מדוע השוטרת גילה הייתה צריכה לה בשיער לאחר שזו דחפה אותה וכי השוטרת גילה תפסה את ציונה על מנת להפריד אך לא התקרבה אליה. ב"כ המאשימה, הטיחה בנואמת את גירסת אחותה הקטינה אשר מסרה בהודעתה במשטרת שהנאemptת משכה לשוטרת ציונה בשיער. על כך השיבה הנואמת כי "זה לא נכון, אם השוטרת חשבה שנגעתי לה בשיער, זה לא נכון, גם אחותי חשבה שנגעו לה בשיער, אולי כל האחות שלי" (עמוד 26 ש' 30).

עדות האחות אנהדי

32. **עדת הגנהגב' אנהדי דבש (להלן: "אנהדי")**: בחקירתה הראשית מסרה כי יצאה יחד עם הנואמת מביתם בצוואר באחר לבית אחותה שגרה בענטא על מנת לאסוף אותה ואת אחותה הקטינה. כאשר הגיעו למיחסם השוטרת ציונה פנתה אליהן ושאלה לאן פניהם מועדות. הנואמת ואחיזותיה השיבו כי נסעוות לעבודה ואף הציגו אישורים. השוטרת ציונה לא התרשמה מהאישורים והחלła לרשום דוחות וזאת לאחר התקדינה לא היה אישור. בהמשך לכך, ירדה הנואמת מהרכב על מנת להראות לשוטרת ציונה את האישורים ולבזוק מדוע היא רושמת להן דוחות. לדברי אנהדי, השוטרת ציונה צעקה לעבר הנואמת מודיעין היא יורדת מהרכב, הנואמת השיבה כי בידה אישורים ומסרבת לחזור לרכב. בשלב זה, רק לטענתה, הכתה השוטרת ציונה את הנואמת בפניה. הנאemptת בתגובה הרחקה אותה והשוטרת ציונה משכה לה בשיער ותקפה אותה.

33. לשאלת ב"כ המאשימה, מדוע הנאשמת טענה כי לא הראו לשוטרת ציונה את האישורים ואילו אנהדי מסרה בחקירהה הראשית שכן הציגו. על אף השיבה כי הציגו את האישורים ואף יצרה קשר עם הבוס שלו, לבקשתה של השוטרת ציונה, על מנת שיאשר כי אכן היא מגיעה לעבודה. עוד הוסיף, כי מאוחר והשוטרת ציונה החלה לרשום דוחות. ירדה הנאשמת מהרכב וזאת כדי להציג בפניה את האישורים ולשאול מדוע היא רושמת את הדוחות על אף האישורים. אנהדי מחדדת כי השוטרת ציונה היא זו שמשכה לנאשמת בשער ולא היפך. לשאלת ב"כ המאשימה, מדוע לא ציינה כבר פעמי הראשוña את העובדה שהשוטרת ציונה משכה לנאשמת בשער. אנהדי בתגובה טענה כי סיפרה הכל מההתחלה. לבסוף, לשאלת ב"כ המאשימה, טוענת כי לא דיברה עם אחיזותיה לאחר החקירה. עוד הוסיף כי גרות בבתים נפרדים וגם לאחר האירוע לא דיברו.

עדות האחות ג'אן

34. **עדת הגנה ג'אן אבו טיר (להלן: "ג'אן")**: בחקירהה הראשית מסרה כי היא האחות המתגוררת בענთא. לדבריה, כאשר הגיעו למיחסום, התבקשו להציג תעודות זהות ואישורים. כאשר הציגו את האישורים, השוטרת ציונה החלה לצעוק לעברם. הנאשמת, כך לדברי ג'אן, שאלה את השוטרת ציונה מדוע היא צועקת עליהם. שלא התייחסה, ירדה הנאשמת מהרכב על מנת להציג את האישורים ולדבריה "רואן יצא מהרכב והרחיקה את השוטרת ממנה" (עמ' 31 ש' 12). בשלב זה, כך לטענתה, תקפה ודחפה השוטרת ציונה את הנאשמת ואף משכה בשערותיה. עוד הוסיף, כי השוטרת ציונה אף הכתה את הנאשמת בראשה בעזרת מכשיר הקשר. לשאלת ב"כ הנאשמת בעניין הסדר הכרונולוגי של המגע, טענה כי השוטרת תקפה קודם וرك לאחר מכן ומthon התגוננות הרחיקה הנאשמת את השוטרת וכלשונה "**השוטרת התחילה כי אחוזת רואן ירדה מהרכב להראות לה את האישור**" (עמוד 31 ש' 19). בנוסף, ציינה כי בשלב זה לא נגשו לעוזר או להפריד ונשארו ברכב מתוך פחד. ב"כ הנאשמת מציג בפניה סרטון בן 2 שנים מיום האירוע, ג'אן מאשרת כי צילמה את הסרטון באמצעות מכשיר הנידד שבהי מיד כאשר הבחינה בשוטרת ציונה מושכת בשערות ראהה של הנאשמת (עמ' 31 ש' 15-17). בהקשר זה יצוין, כי בחקירהה הנגדית מסרה ג'אן קר: "**שהתחילה לתקוף את אחוזת צילמתי. רואים בסרטון שאני מצלמת בשלב שהשוטרת מושכת לרואן בשער**" (עמ' 34 ש' 30-31).

35. בחקירהה הנגדית הטיצה בה ב"כ המאשימה כי בחקירהה במשטרת טענה כי הפרידה בין השוטרת ציונה והנאשמת ואילו כתעת טוענת כי לא הפרידה או התקربה אליהן. תחילתה, התקשחה וטענה כי נכתבו הרבה דברים שלא אמרה ולאחר שב"כ המאשימה הקראה לה את עדותה, טענה כי לא מבינה את השפה העברית וכלשונה "אני שוב אומרת, לא הבנתי את השפה העברית, הוא דבר עברית ועברית, יכול להיות ששאל אותי ולא הבנתי את השאלות. אני אמרתי לו שאני עמדתי ולא התעוררתי כלל" (עמוד 34 ש' 14).

סרטון תיעוד האירוע (נ/4):

36. ב"כ הנאשמת הגיע סרטון ובו תיעוד האירוע (נ/4). מדובר בתיעוד שנמשך 2 דקות בלבד. להלן התוכן העולה מהティיעוד הקצר: בשניות 0-1 נראית הנאשמת כשבינה לכיוון הנגד של המצלמה, כשהיא לוקחת צעף אחד אחריה. בו במקביל נראית השוטרת גליה מתקרבת לעבר השוטרת ציונה והנאשמת. בשניות 1-2 נראית הנאשמת כשהיא מרימה את רגלה השמאלית לעבר השוטרת ואת השוטרת ציונה מניפה את ידה לעבר פניה של הנאשמת ונונתת לה מכח בפנים תוך שהיא מרימה את ידה הימנית כשבידה דפים. בנוסף, ניתן לראות כי ג'אן, המחזיקה בטלפון

המתעד את האירוע, מתקרבת לעבר הנאשמה והשוטרת ציונה.

עיקרי טענות הצדדים:

37. בסיכוןיה, טענה ב"כ המאשימה כי יש לאמץ את גרסת השוטרת ציונה ולדוחות את גרסת הנאשمة לפיה השוטרת ציונה היא זו שתקפה תחילתה. לטענת המאשימה יש להעדיף את עדות השוטרת ציונה שכן יצרה רושם מהימן ומסרה אף את התיאור העובדתי של האירוע וכי יש לדוחות מכל וכל את גרסת הנאשמה וזאת נוכח ריבוי הסתיירות בעודותה ובעדויות אחיזותה. התביעה טענה כי השוטרת מילאה את תפקידיה כראוי וכי דווח הקורונה ניתן על פי סמכותה. הנאשמת, אך לטענת ב"כ המאשימה, ירדה מן הרכב מיוזמתה על מנת להתעמת עם השוטרת, התקרבה אליה תוך שהיא צועקת ולבסוף דחפה ומנסה בשערה בחזקה. אין לקבל את הטענה לפיה הנאשמת רק דחפה את השוטרת ציונה כי אחרת לא היה סיבה לשוטרת גליה להתרебב ולהפריד ביניהם. עוד נטען כי לדברי ההגנה הנאשמת ואחיזותה מסרו את אישורי העבודה בתחנת המשטרה ואולם, בחומר הראות בתיק לא נמצא אישורי העבודה. לבסוף, טוענת התביעה כי גרסאות האחות סותרות ועל כן אין לקבל את גרסאותיהם ולהסתמך עליהם. באשר להבדלים הטכניים בין גרסאות השוטרות, סבורה המאשימה כי מדובר באירוע לפני כשנתיים ובשורות המטפלות באירועים רבים ועל כן ניתן שהשוטרות לא זכרו את כל הפרטים. על כן, אין לייחס ממשמעות ראייתית לעניין זה.

ב"כ המאשימה עתרה להרשייע את הנאשمة בעבירה המיויחסת לה.

38. ב"כ הנאשמת טען כי לא ניתן לבסס הרשעה על סמך עדויותיהם של השוטרת ציונה והשוטרת גליה. לדבריו, ראיות התביעה בתיק עמדו בסתרה עם כתוב האישום שהוגש. לראייה, השוטרת ציונה טענה כי בלבד משיכת השieur לא הייתה תקיפה נוספת ואילו בכתב האישום מייחס לנאשמת אף את דחיפת השוטרת ציונה על ידי הנאשמת. ב"כ הנאשמת הצבעה על הסתיירות שבין גרסאות השוטרות בעניין המשקפים ואופן ההרחקה של הנאשמת על ידי השוטרת ציונה.

39. בסיכוןיו עמד על כן ב"כ הנאשמת כי חקירת הנהלה בשפה הערבית אף תועדה בשפה העברית. לטעنتهו, סעיף 8 לחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים), תשס"ב 2002, קובע כי כאשר מתועדת חקירת חשוד בכתב בלבד, יהיה תיעוד החקירה בשפה בה הנהלה החקירה. ככל שלא ניתן לתעד בכתב את חקירת החשוד בשפה שבה הנהלה, הרי שהחקירה הייתה אמורה להיות מתועדת בתיעוד חזותי או קולי. במקרה דנן, חקירת הנאשמת לא תועדה.

40. עוד נטען בסיכוןיו כי לא ניתן לבסס ממצאים עובדיים בפלילים על סמך עדותה של השוטרת ציונה וזאת ניתן ללמידה מראיות ההגנה שהוגשו מתייקים אחרים שבהם נשמעת השוטרת צינה מתבטאת באמירות בוטות. לטעמו ניתן זה, יש כדי להצביע על אופי עצבוני חשدني וכוכני מצידה של השוטרת ציונה.

ביחס לעדות ההגנה, נטען כי אין חפות מאי דיווקים ואולם נוכח חלוף הזמן, מדובר בעדויות אמיןנות.

לבסוף, מתייחס ב"כ הנאשמת לסיכוןיה של ב"כ המאשימה וטען כי על מנת שתוכל להוכיח כי עדות ההגנה סתרו את עצמן ביחס לאמירויותם במשטרה, עליה להוכיח את אמרת האמרה במשטרה ומשלא עשתה כך לא עלה

בידיה להוכיח את הסתרות.

לטעמו של ב"כ הנואשת, התביעה לא עמדה בנטול ההוכחה הנדרש. על כן, עתר ב"כ הנואשת לזכות את הנואשת מהעבירה המוחסת לה.

דין והכרעה

41. לאחר ששמעתי את הראיות, עינתי באלו שהוגשו ואף קראתי טענות הצדדים בסיכומים, אני סבור שיש לזכות את הנואשת באופן חלק מן העובדות המוחסות לה בסעיף 4 לעובדות כתוב האישום ולהרשעה אף בתקיפה שבהה לידי ביטוי במשיכת השער של השוטרת ציונה, והכל כפי שיפורט להלן.

42. כפי שציין לעיל, עצם המפגש בין השוטרות לבין הנואשת ואחיזותיה אינו נתון במחלוקת. עיקר המחלוקת נוגעת לשאלת האם הנואשת תקפה את השוטרת ציונה ראשונה. כפועל יוצא מכך, יש לברר האם המעשים הנטען - דחיפה, משיכה בשער ובמשכפים - הוכחו ע"י המאשימה.

43. מטיבם הדברים יש להזכיר בשאלות אלו ע"פ מהימנות הראיות שהובאו בפני בית המשפט.

קביעת מהימנות ומצאי עובדה

44. באשר למסכת הראיתית שהובא ע"י התביעה: באשר לעדותה של השוטרת ציונה: השוטרת ציונה עומתה בחקירותה הנגידית ביחס לאיורים בהם טיפולה בעבר. השוטרת מסרה עדות פתללה שלא ניתן לחת בה אמון ביחס לאותם איורים. מובן מآلוי שבית המשפט לא חשוף למכלול הנתונים של האירוע בו השוטרת התבטאה באופן בוטה ולא הולפ בלשון המעטה כלפי חסודים. יתכן שגם השוטרת ציונה הייתה מוסרת הסבר סביר לאמירותיה ניתן היה בהחלט שלא לטענה מושקל או ממשמעות להתבטאות אלה. אלא שעלה אף ראיות הגנה שהוצעו לה (נ/ז וכן הקלה שהושמעה לה) השוטרת ציונה הת擁קה ובכך הותירה רושם לא אמין. העדה התכחשה לחלוטן לדבריה על אף שהוצג בפניה דוח פעולה הרשום על שמה וכן הקלהה בו היא נשמעת. בנסיבות אלה, אכן לא ניתן לבסס ממצע עובדתי על סמן גרסתה של השוטרת ציונה בלבד.

45. יחד עם זאת, גרסתה של השוטרת ציונה איננה עומדת בלבד. בנוסף לגרסתה הצינה המאשימה ראיות נוספות שלטעמי יש מקום לתת להן משקל אשר מבסס הרשעה בחALK מן העובדות המבטאות את עבירות התקיפה כפי המתואר בסעיף 4 לעובדות כתוב האישום. עדותה של השוטרת גליה הייתה עקבית ואף הותירה רושם מהימן. השוטרת גליה לא הייתה עדה לדין ודברים שהתנהל בין הנואשת לשוטרת ציונה אך היא שמעה צעקות והבחינה בנואשת שתקפה את השוטרת ע"י משיכה בשערה. כמו כן, השוטרת גליה מסרה כי היא זוכרת בזדאות שלשוטרת ציונה היו משכנים ומילוי בעקבות משיכת השער. מדובר בשוטרת ששמשת כחוקרת במשך 24 שנים במשטרת, וההורשם שהותירה בפני היה רושם אמין. יציין כי עדותה ביחס לכך שהשוטרת ציונה הרכיבה משכנים משלו בסופו של יום גם בתיעוד שהוגש ע"י ההגנה בו נראית השוטרת ציונה מרכיבה משכנים, זאת על אף שהשוטרת ציונה טעונה, תחילתה, שככל לא הרכיבה משכנים, ולבסוף, טעונה שאיננה זוכרת אם הרכיבה משכנים. בנסיבות אלה, מצאתי לחת מצאי לחת אימון מלא לגרסת השוטרת גליה.

46. נכון האמור, וכפי שיפורט עוד בהמשך, אני סבור שיש לחלק בין מעשה הדחיפה המיויחס לנשمة לבין
משיכת שערה של השוטרת ציונה. אסביר.

47. **באשר לדחיפה:** בעדותה השוטרת ציונה כלל לא צינה כי הנשمة דחפה אותה. כך הן בחקירה
הראשית והן בחקירה הנגדית. כך גם עליה מעדותה של השוטרת גליה. השוטרת גליה לא צינה בעדותה שהבינה בכך
שנהשם דוחفت את השוטרת ציונה זאת על אף שהשוטרת גליה הייתה בקרבתה. לפי כך, הتبיעה לא הוכחה כי
הנשמה דחפה את השוטרת ויש לזכות את הנשמה מעשה זה ומעבירה של תקיפה שבאה לידי ביטוי בדחיפת
השוטרת ציונה.

48. **באשר למשיכת השער והמשקפים:** כפי שצוין לעיל, השוטרת גליה שאת עדותה מצאת מהימנה,
תיארה כי הנשמה משכה בחזקה בשערה של השוטרת ציונה. הדעת נותנת שאירוע של משיכה בשער בין אזרח
לשוטר אינו אירוע תDIR. משכך אין מדובר באירוע בו היה ניסיון להעליל על הנשמה מעשה שלא עשתה. בהקשר זה
צווין כי אף גרסה של הנשמה לפיה השוטרת ציונה יכולה לחשב שהיא משכה לה בשער נכון הועבדה שהיא דחפה
אותה באזרע הצואר, יש בה כדי לחזק, במובנים מסוימים דווקא את גרסת השוטרת.

49. באשר לראיות ההגנה, הנשמה בהודעה (ת/1) כפי שתוארה לעיל לא הכחישה כי תקפה את השוטרת
אלא שהדבר געשה כתגובה לתקיפת השוטרת. בתמיכה לטענה זו, הוגש ע"י ההגנה סרטון המתעד את אירוע התקיפה
(נ/4). הסרטון שהוגש ע"י ההגנה הינו באורך של 2 דקות. במהלך שמיית הראיות נמסר ע"י הסנגור כי הסרטון הועבר
אליו בסמוך למועד הדיון. צפיה הסרטון מעלה מספר תהיות: ראשית, מדובר עדת ההגנה צילמה סרטון באורך כה קצר.
הදעת נותנת שם מאן דהוא רצה לטעד אירוע תקיפה ולשם כך מפעיל מצלמה מצופה כי המצלמה תפעל יותר משוטה
שניות. שנית, תהיה נוספת מעלה מעצם הגשת הסרטון היא מדובר הסרטון שיש בו לכואורה להקל עם הנשמה והעב
לסנגור אך ערב שמיית הראיות בעוד שמהמזכירים הושגו ע"י הتبיעה עולה כי היחיד החוקר פנתה לנשמה לא
אחד ביחס לטעוד. סימני שאלה אלה מובילות למסקנה שייתכן ומדובר הסרט שAINO משקף נכונה את האירוע, שאם
לא כן, לא היה מקום "להחביאו" משך תקופה ארוכה.

50. בנוסף, הסרטון (נ/4)AINO משקף גם את הנטען ע"י אחותה של הנשמה אשר תיעדה את האירוע.
معدותה של ג'אן עליה כי היא תיעדה את השוטרת ציונה מושכת בשערה של הנשמה, אלא שהסרטון לא מתעד אירוע
של משיכת שער. הסרטון אכן מתעד כפי שתואר לעיל את השוטרת ציונה מניפה יד לעבר פניה של הנשמה אך לא
מתעד אירוע של משיכת שער. מדובר הסרטון קצר שלטעמי אין בו כדי לשקף את כל אירוע בזירת האירוע מתחילה
עד סוףו. לפי כך לא מצאת הטענהPrincipal משקל מכריע לתוך העולה ממנו.

51. אחותה של הנשמה מסרו גרסאות לפיה הנשמה הותקפה ע"י השוטרת ציונה. עם זאת, מלבד
הטענה שהשוטרת תקפה את הנשמה, עדותן של האחות הייתה רויה בסתיירות. בהקשר זה אין לי אלא להפנות
לטבלת הסתיירות שהציגה המאשימה. אחותה של הנשמה הציגו גרסאות סותרות ביחס לעצם ההגעה לזרת האירוע,
בעניין מעורבותן בעימות בין הנשמה לשוטרת ציונה, הגרסאות הסותרות בין עדותן בבית המשפט להודעות שנמסרו
במשטרת כפי שעלה מחקירה הנגדית.

52. ב"כ הנשמה טען כי היחיד החוקר לא גבהה את ההודעה מהנשמה בהתאם להוראות סעיף 8 לחוק
סדר הדין הפלילי [חקירת חשודים] התשס"ב - 2002, הקובע לאמור:

" לעניין שפט התייעוד של חקירות חשוד בתקינה יחולו הוראות אלה:

(1) תועדה חקירת חשוד בכתב בלבד, יהיה התייעוד בשפה שבה התקינה החקירה;

(2) לא ניתן לתעד בכתב חקירתו של חשוד בשפה שהיא מתנהלת, תועוד החקירה בתיעוד חזותי או בתיעוד קולי; ואולם אם התקינה החקירה בשפת סימנים, תועוד בתיעוד חזותי בלבד;

(3) היה לשוטר יסוד להניח שהחשוד אינו יודע קרוא וכותב או שהוא אדם עם מוגבלות, המקשה עליו לאשר את נכונות תיעוד החקירה בכתב, תועוד החקירה בתיעוד חזותי או בתיעוד קולי;

(4) לעניין סעיף זה וסעיף 10, "מוגבלות" - לקות פיסית, נפשית או שכלית, לרבות קוגנטיבית, קבועה או זמנית".

הודעת הנאשמת (ח/1) הוגשה בהסכם ולא חקירתו של גובה ההודעה, כך שנסיבות גבייה ההודעה לא התבררו כדברי. יחד עם זאת, במקרה זה לא ראוי צורך להידרש לאופן גבייה הودעת הנאשמת משעה שהנאשمة בהודעתה ובעדותה בבית המשפט מסרה גרסה דומה. מעבר לכך, אף אם נפל פגם בעניין זה, אין משמעות הדבר שיש לפסול את הראייה מכל וכל, אם כי יש לתת משקל למשקל הראייה ביחס לפגם שנספל. בהקשר זה נקבע, בע"פ 1746/00 אנטולי ברילב נגד מדינת ישראל: "**עד עתה הייתה עמדתנו כי פגם זה כשלעצמם, אינו עליה כדי פסילת ההודעה**".

53. באשר להעדרו של תיעוד ע"י מצלמת גוף: שותף אני לטענות שהעלתה ב"כ הנאשמת בסיכוןיו. השוטרת ציינה טענה שהairoו לא תועד במכשירת גוף על אף שהיתה מצויה במכשירת הגוף. השוטרת ציינה כי הייתה תקללה במכשירת הגוף. אכן יתכן מקרים של תקללה במכשירות הגוף אך הניסיון המצביע מלמד שמדובר בטענה חזרתת. מצלמות הגוף נועדו להתרמודד עם טענות מסווג הטענות שמעלה הנאשמת. לא די בטענה שמכשירת הגוף לא פעולה עקב תקללה שאין הצדקה כל הסבר. מצופה שכשר שוטר יצא לפועלות מיוחד במכשירות הגוף ובודק שאין מדובר במכשירת תקללה. יש לקוות כי עניין זה יופנם אצל גורמי האכיפה וויסקו המסקנות הרלוונטיות. עם זאת, במקרה קונקרטי זה, לנוכח עדותה של השוטרת גליה שנמצאה מהימנה על ידי, מצאתי שלא לסת משקל מכריע לעניין זה.

54. לנוכח כל המאור לעיל, אני מזוכה את הנאשמת ממעשה הדחיפה המיוחס לה. יחד עם זאת, לנוכח הראיות שהוצגו בפניי, מצאתי להרשיע את הנאשمت בעבריה המיוחסת לה על דרך משיכה בשיעור של השוטרת ציונה.

ניתנה היום, ט"ז חשוון תשפ"ג, 10 נובמבר 2022, במעמד הצדדים